

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2103/2565

นาย ศ.โจทก์ นาง ก. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 358, ป.อ. มาตรา 362, ป.อ. มาตรา 365, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

## ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ครอบครองทำประโยชน์และปลูกเสาปูนรอบที่พิพาท ทั้งเป็นผู้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ตามใบ ภ.บ.ท. 5 เลขที่สำรวจ 862/2521 ต่อมาสำนักงานธนารักษ์พื้นที่กาญจนบุรีตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่าเป็นที่ดินราชพัสดุและมีลักษณะเป็นทางสาธารณประโยชน์ ขณะเกิดเหตุโจทก์ครอบครองที่ดินพิพาทโดยครอบครองต่อเนื่องจากผู้ขายที่ดินให้โจทก์ ดังนั้น หากมีบุคคลอื่นเข้ามาขูดดินทำเป็นร่องวางท่อระบายน้ำในที่ดิน อันเป็นการรบกวนการครอบครองและทำให้เสียหายซึ่งที่ดินที่โจทก์ครอบครองดังกล่าว ย่อมเป็นการกระทำที่กระทบต่อสิทธิและรบกวนการครอบครองที่ดินของโจทก์ในขณะนั้น โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องในความผิดฐานร่วมกันบุกรุกและฐานร่วมกันทำให้เสียหายได้

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 334, 335, 358, 362, 365 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษากลับเป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 358, 365 (2) ประกอบมาตรา 362, 83 การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษในความผิดฐานร่วมกันบุกรุกตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 3 เดือน และปรับคนละ 5,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7 ให้จำเลยทั้งสองฟัง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ที่ดินพิพาทตั้งอยู่จังหวัดกาญจนบุรีเป็นที่ดินมือเปล่าไม่มีเอกสารสิทธิทางทะเบียน มีเพียงแบบแสดงรายการเสียภาษีบำรุงท้องที่ ภ.บ.ท. 5 แปลงสำรวจเลขที่ 4114/2553 ซึ่งเดิมมีนางพุลสุขศรี เป็นผู้เข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินที่พิพาท ต่อมาเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2553 นางพุลสุขศรีถึงแก่ความตาย นางมนัสนันท์ บุตรของผู้ตายยื่นคำร้องขอเป็นผู้จัดการทรัพย์สินมรดก ศาลชั้นต้นมีคำสั่งตั้งนางมนัสนันท์เป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตาย นางมนัสนันท์ซึ่งรับมรดกที่ดินพิพาทในฐานะทายาทโดยธรรมได้แบ่งขายที่ดินดังกล่าว เนื้อที่ 2 ไร่ ให้แก่โจทก์เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2555 หลังจากนั้นโจทก์เข้าครอบครองทำประโยชน์ที่ดินพิพาทและเป็นผู้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ตามใบ ภ.บ.ท.5 เลขสำรวจที่ 862/2561 เนื้อที่ 1 งาน 97 ตารางวา จำเลยทั้งสองเป็นสามีภริยากัน เดิมจำเลยที่ 2 เป็นเจ้าของที่ดิน ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) เลขที่ 3235 เนื้อที่ 1 งาน 6 ตารางวา ซึ่งอยู่ติดกับที่ดินพิพาท ต่อมาจำเลยที่ 2 โอนที่ดินดังกล่าวให้แก่จำเลยที่ 1 ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้องจำเลยที่ 2 ว่าจ้างนายพรชัยให้ขุดร่องดินวางท่อระบายน้ำในที่ดิน

พิพาทระหว่างที่ดินที่โจทก์และจำเลยทั้งสองครอบครองโดยมีทางสาธารณะกันอยู่ เสา 3 ต้น ที่โจทก์ปักไว้ ซึ่งอยู่ระหว่างแนวที่ดินที่โจทก์ครอบครองกับที่ดินของจำเลยทั้งสองหายไป คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองข้อแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องในความผิดฐานร่วมกันบุกรุกและฐานร่วมกันทำให้เสียหายหรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามพยานหลักฐานของโจทก์ว่าขณะเกิดเหตุโจทก์ครอบครองที่ดินพิพาทโดยครอบครองต่อเนื่องจากผู้ขายที่ดินให้โจทก์ ดังนั้นหากมีบุคคลอื่นเข้ามาขุดดินทำเป็นร่องวางท่อระบายน้ำในที่ดินอันเป็นการรบกวนการครอบครองและทำให้เสียหายซึ่งที่ดินที่โจทก์ครอบครองดังกล่าวย่อมเป็นการกระทำที่กระทบต่อสิทธิและรบกวนการครอบครองที่ดินของโจทก์ในขณะนั้น โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องในความผิดฐานร่วมกันบุกรุกและฐานร่วมกันทำให้เสียหายได้กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นข้ออื่นของจำเลยทั้งสองเกี่ยวกับเรื่องนี้อีกต่อไป เพราะ ไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาว่าโจทก์มีอำนาจฟ้องนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาข้อนี้ของจำเลยทั้งสองฟังไม่ขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองข้อต่อไปว่า จำเลยทั้งสองกระทำความผิดฐานร่วมกันบุกรุกตั้งแต่สองคนขึ้นไปและฐานร่วมกันทำให้เสียหายหรือไม่ได้ความจากคำเบิกความของโจทก์ว่าวันเกิดเหตุจำเลยทั้งสองร่วมกันควบคุมสั่งการอยู่บริเวณรถยนต์เก๋งสีขาวอยู่บนที่ดินโจทก์ใช้ให้

## องค์คณะ

พงษ์ธร จันทรอุดม · จักรกฤษณ์ อนันต์สุชาติกุล · สรชัย จตุรภัทรวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2103/2565>